

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000202 18 Кж
Бања Лука, 26.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ж.А.К., због кривичног дјела убиство из члана 36. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката С.З. из П., изјављеној против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 18 Кв од 07.9.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.9.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ж.А.К., изјављена против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 18 Кв од 07.9.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 18 Кв од 07.9.2018. године, према оптуженом Ж.А.К., продужен је притвор, одређен рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број К-207/00 од 15.02.2001. године, који по том рјешењу може трајати до завршетка главног претреса, уз обавезу испитивања да ли још постоје разлози за притвор, по истеку свака два мјесеца од дана правоснажности посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је одређен из разлога прописаног у одредби члана 191. став 2. тачка 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени лист СФРЈ“, број 26/86, 74/97, 57/89 и 3/90 те „Службени гласник Републике Српске“, број 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01-у даљем тексту: ЗКП).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат С.З. из П., како наводи, због повреде одредаба из члана 191. и 199. Закона о кривичном поступку СФРЈ, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

У основи, аргументима из жалбе се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу о постојању околности које указују на опасност од бјекства и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП.

Испитујући побијано рјешење, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП, по којем је оптуженом притвор продужен побијаним рјешењем, а који се оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Приједору број Кт-67/94 од 21.6.1994. године, терети за кривично дјело убиство из члана 36. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио (заједно са оптуженим Ђ.Д., који је, у међувремену преминуо, те оптуженима Д.Г. и М.П., у односу на које је поступак раздвојен и који су оглашени кривим правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 039 од 03.7.2009. године, због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Републике Српске-општи дио.

Наиме, правилно се у побијаном рјешењу образлаже и цијени околност да је оптужени, по међународној потјерници, екстрадиран из САД у БиХ, дана 25.8.2018. године, од када се налази у притвору по наведеном рјешењу Окружног суда у Бањој Луци број К-207/00 од 15.02.2001. године (којим је притвор одређен), па када се та околност доведе у везу са тежином дјела за које се оптужени терети наведеном оптужницом, са аспекта законом прописане казне за то дјело и тежине посљедице (лишење живота двоје лица, оштећених Р. и Р.С.), правилно првостепени суд утврђује, и даје вањане разлоге да постоје околности које указују на опасност од бјекства. При томе се првостепени суд, у образложењу побијаног рјешења, позива на одредбу члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП, као притворском разлогу (страна 3. пасус 6), по основу којег је притвор продужен, тако да чињеница да у изреци побијаног рјешења није наведен законски разлог из којег је притвор продужен, супротно аргументима из жалбе, не чини побијано рјешење неразумљивим.

Слиједом наведеног, и по оцјени овог суда, постоје околности које указују на нужност продужења мјере притвора према оптуженом, по притворском разлогу из одредбе члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП.

Ради тога нису основани жалбени приговори, којима се оспорава правилност и вањаност разлога датих у побијаном рјешењу и тиме правилност чињеничне основе побијаног рјешења, са аспекта нужности примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу.

На основу члана 397. став 3. ЗКП, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић